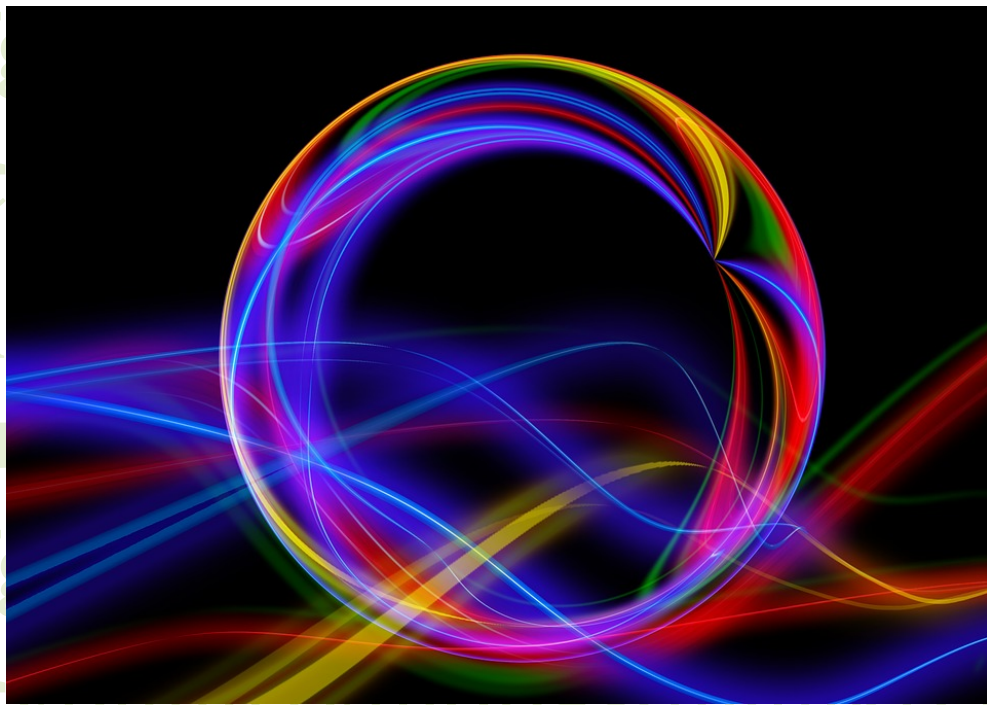

Colegiul Economic "Anghel Rugină" Vaslui

ISSN 2558-9687

Împreună în diversitate

Nr. 2, iulie-septembrie 2017

CUVÂNT ÎNAINTE

Stimați cititori! În anul școlar 2017/2018 continuăm cu apariția numărului al doilea al revistei educaționale “Împreună în diversitate!” în format electronic. Sperăm de asemenea că, indiferent de vârstă sau de disciplina pe care o predați, veți găsi lectura revistei noastre deopotrivă utilă și plăcută, pentru că la realizarea și la redactarea articolelor și-au adus contribuția profesori cu o bogată experiență didactică și pedagogică. Ne dorim ca parcurgerea articolelor concepute de noi să vină în întâmpinarea așteptărilor dumneavoastră, fiindcă problemele pe care le-am abordat în cuprinsul revistei reflectă preocupările, gândurile și inițiativele noastre în domeniul perfecționării, al consilierii elevilor, al pregătirii lor în vederea orientării pentru o viitoare carieră.

Cu stimă,

Colectivul redacțional al revistei

Colectivul de redacție

Coordonator:

prof. Volocariu Doina

Membri:

prof. Nicu Cristina

prof. Bargan Liliana

prof. Arhire Simona Gianina

prof. Tănasă Alina

prof. Mardare Alina

prof. Garabet Diana Monica

Cuprins

prof. Nicu Cristina	<i>Petre P. Carp și orientarea politicii externe a României în anii 1870 - 1871</i>	p. 5
prof. Bargan Liliana	<i>Utilizarea calculatorului la orele de matematică</i>	p. 14
prof. Damian Valentin Teodor	<i>Jocul sportiv – handbal, un rol important în lecția de educație fizică</i>	p. 20
prof. Arhire Simona Gianina	<i>Get up with natural science</i>	p. 25
prof. Tănasă Alina	<i>Apa – resursă a mediului</i>	p. 28
Prof. Mardare Alina	<i>Lirica religioasă românească</i>	p. 30

Petre P. Carp și orientarea politicii externe a României

în anii 1870 – 1871

prof. Nicu Cristina-Nuța, Colegiul Economic "Anghel Rugină" Vaslui

Activitatea diplomatică a lui Petre P. Carp ar merita o mai mare atenție din partea cercetărilor de specialitate, care ar trebui să identifice modalitatea adecvată pentru a releva rolul său în orientarea politicii externe a României. O atenție deosebită i-a acordat C. Gane, care, în lucrarea sa *P. P. Carp și locul său în istoria politică a țării*¹, a surprins, o parte a activității politice, arătând că prestația diplomatică a acestuia și-a pus amprenta asupra orientării politicii statului pentru o anumită perioadă de timp.

De-a lungul carierei sale - aproape 50 de ani – Petre P. Carp a ocupat diferite funcții în diplomație, într-o perioadă în care România trecea printr-o serie de prefaceri economice, sociale, cât mai ales politice.

A ocupat funcția de secretar al agenției diplomatice române din Paris (mai 1866 - iunie 1867), agent diplomatic la Viena și Berlin (martie 1871 - aprilie 1873), sau la Roma (aprilie - octombrie 1873), trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Viena (noiembrie 1882 - octombrie 1884)².

Dacă la aceasta adăugăm și faptul că a deținut funcția de ministru de externe (20 aprilie - 14 decembrie 1870, 23 martie 1888 - 22 martie 1889), constatăm că Petre P. Carp a fost în mijlocul evenimentelor, aproape de marile personalități ale vieții politice interne și externe.

Numirea lui Carp în fruntea Ministerului Afacerilor Străine la 20 aprilie 1870, în cadrul guvernului Manolache Costache Epureanu (guvern apreciat de reprezentanții puterilor apusene ca unul care a oferit străinătății toate garanțiile), a coincis cu agravarea tensiunilor

¹ C. Gane, *P. P. Carp și locul său în istoria politică a țării.*, București, Ed. ziarului "Universul", 1936.

² Ion Mamina, Ion Bulei, *Guverne și guvernanți. 1866-1916*, București, Ed. "Silex", 1994, p. 178 și urm.

dintre Franța și Prusia. În legătură cu această numire prințul Carol Anton scria prințului Carol în aprilie 1870 „trebuie să te fi costat mult, văzând că i s-a dat lui Carp un loc în cabinet; dar la urma urmelor, e poate foarte bine că partidul de la „Pays Roumain”(un ziar antidinastic) a fost dezarmat și s-a paralizat cel puțin perfidia nespusă a acestei foi foarte mult criticată în străinătate.”³

Faptul că i s-a dat portofoliul Ministerului de Externe se datora incontestabilei lui inclinații pentru politica externă a României, pe care căuta să o apere împotriva oricărei influențe rusești. Tensiunea dintre Franța și Prusia din 1870 a avut ca urmare o nouă răcire a relațiilor dintre Franța și domnitorul Carol, guvernul francez deosebit de iritat împotriva familiei de Hohenzollern, plănuiind chiar răsturnarea "prințului prusian", lucru mărturisit de ministrul de externe Grammont agentului român I. Strat, aflat la Paris⁴. În același timp Strat a fost însărcinat de împărat ca să-i transmită prințului Carol că se poate bizui pe el.⁵

Izbucnirea războiului franco-prusac la 18 iulie 1870 a produs neliniște la București. Astfel, în cadrul Camerei, s-a produs o răsunătoare interpelare a lui Nicolae Blaremburg care declara "orice altă politică decât o politică franceză, ar fi contrară sentimentelor națiunii și aspirațiilor seculare ale românilor și că ar întâmpina în țară o rezistență de neînving" ⁶. Răspunzând interpelării, guvernul proclama neutralitatea statului - primul ministru Epureanu declarând că națiunea română nu uita ceea ce datora Franței.

Cu toate acestea prințul Carol nu se îndoia nici o clipă de rezultatul războiului fiind convins că: „în două luni Napoleon al III-lea va fi bătut și puterea lui zdrobită”.⁷

La 7/19 iulie 1870, Petre P. Carp declara, în calitate de ministru de externe, că "acolo unde flutură drapelele Franței, sunt interesele noastre și simpatiile noastre"⁸, întărind declarația făcută anterior, la 5 iulie, în preajma izbucnirii războiului "acolo unde sunt gințile latine, acolo va fi și inima României!"⁹, fapt care vine să întărească direcția politicii externe. Consecvent cu ideile sale, pe care nu le va abandona niciodată în timpul lungii sale cariere politice, Carp, care cunoștea cererea Rusiei de revizuire a Tratatului de la Paris (1856) și împotrivirea Franței la această cerere, arata acum țării, în calitate de ministru de externe, care trebuia să fie politica sa în conflictul dintre Franța, potrivnică Rusiei și Prusia, aliata ei. Nu aceeași era și părerea prințului Carol care îi scria regelui prusac în aceeași zi: „Măria Voastră

³ *Memoriile Regelui Carol I al României de un martor ocular*, vol. II., București, Editura Scripta, 1993, p. 97.

⁴ Fr. Dame, *Histoire de la Roumaine contemporaine depuis l'avenement des princes indigenes jusqu'a nos jours (1822-1900)*. Paris, 1900, p. 208.

⁵ *Memoriile Regelui Carol I al României ...*, p. 110.

⁶ *Reprezentanțele diplomatice ale României. vol. I 1859-1914*, București, Ed. Politică, 1967, p. 128.

⁷ *Memoriile Regelui Carol I al României ...*, p.112.

⁸ Nicolae Iorga, *Histoire des relations ...*, p. 186.

⁹ C. Gane, *op. cit.*, vol. I., p. 135.

nu trebuie să se îndoiască nici o clipă de sentimentele mele, deși mă văd silit să-mi impun cea mai strictă rezervă în față unui popor latin pe care simpatiile sale îl entuziasmează ușor pentru cei de aceeași rasă. Sentimentele mele vor fi pururea acolo unde fâlfâie drapelul negru-alb...”¹⁰

Războiul a creat, de teama unei conflagrații mai largi, motive de îngrijorare, atât la București, cât și la Viena, guvernele fiind neliniștite datorită pericolului venit din partea Rusiei, ce amenința să-și extindă influența în sud-estul Europei, prin denunțarea Tratatului de la Paris.

La 19 iulie 1870, ministrul de externe Petre P. Carp i-a telegrafiat lui Steege - agentul diplomatic al României la Viena, cerându-i să-l vadă imediat pe premierul Ungariei, Andrasy, care se afla la Viena, pentru a vedea care era atitudinea Austro-Ungariei față de o asemenea eventualitate. Răspunsul i-a venit peste trei zile și conținea faptul că și Andrasy ceruse precizări asupra acestei posibilități de la Gorceakov - cancelarul rus, care l-a asigurat că Rusia va rămâne neutră față de războiul franco-prusian. Steege adăuga că Dl. Andrasy se arătase „foarte dispus a încheia cu noi o convenție consulară separată”¹¹, satisfăcând astfel o mai veche dorință a guvernului român.

La 1 august 1870 Steege înainta lui Carp un alt raport subliniind că Andrasy îl asigurase pentru a două oară că Rusia nu intenționa să intervină în România, dar că "în cazul unor tulburări, de care Dumnezeu să vă ferească", n-ar putea spune același lucru și despre guvernul otoman¹².

La 20 martie 1871 Petre P. Carp a fost numit agent diplomatic la Viena, Berlin și Petersburg, sediul agentului român fiind la Viena, însă, pentru anumite misiuni se deplasa și în celelalte capitale. Misiunea lui Carp la Viena și Berlin a fost inițiată în contextul resimțirii profunde în România a impactului războiului franco-prusian, preocupările cercurilor politico-diplomatice de la București accentuându-se ca urmare a gestului Rusiei țariste de a denunța unilateral clauze ale Tratatului de la Paris din 30 martie 1856, privitoare la neutralizarea Marii Negre. Misiunea lui Carp era aceea de a lichida neînțelegerile provocate de afacerea Strousberg și de a întări relațiile româno-austro-ungare și româno-germane¹³.

În momentul numirii sale în fruntea agenției, Carp avea doar 34 de ani, dar deja dăduse dovadă de fermitate și de o "inteligență metalică". Alături de aceasta el era un bun cunoscător al culturii germane, având numeroase relații atât la Viena cât și la Berlin, o

¹⁰ *Memoriile Regelui Carol I al României...*, p. 114.

¹¹ Ministerul Afacerilor Externe, (în continuare MAE), Arhiva istorică, dosar nr. 174, fila 225.

¹² *Reprezentanțele diplomatice ...*, p. 171.

¹³ *Ibidem*.

oarecare experiență politică, atuuri care-l indicau pentru unul dintre cele mai dificile posturi ale diplomației române. S-a impus cu repeziciune în cadrul corpului diplomatic din capitala Austriei datorită personalității sale deosebite, raportând la 13/26 iunie 1871 că ambasadorul Turciei l-a invitat personal la banchetul oferit cu prilejul aniversării urcării pe tron a sultanului Abdul Aziz, banchet la care nu fuseseră invitați decât șefii misiunilor acreditați și membrii cabinetului austriac, fiind pentru prima dată "când un ambasador turc recunoștea unui agent român rangul de șef de misiune"¹⁴.

Carp a obținut o serie de succese pe lângă guvernul austriac, izbutind la 17 iulie 1871, să încheie o convenție privitoare la procedura de urmat în materie de falimente ale supușilor austro-ungari de pe teritoriul României¹⁵, precum și o învoială, semnată la 1 septembrie, prin care hotărârile definitive în materie civilă, comercială, maritimă și de schimb erau considerate executorii, pe bază de reciprocitate, în ambele țări¹⁶. În aceeași perioadă a fost încheiată o noua convenție telegrafică, care a intrat în vigoare la 15 mai 1872, după abrogarea celei din 1865¹⁷.

Dar efortul principal al activității lui Petre P. Carp ca șef al agenției s-a îndreptat în direcția tatonării atitudinii cabinetului german. "Nodul gordian" se afla de data aceasta la Berlin și era nevoie, înainte de toate, ca guvernul român să cunoască "jusqu'a quel point la franchise du prince chancelier denote un danger imminent et inevitable ou seulement de tristes perspectives" (pentru România)¹⁸.

Astfel, în aprilie 1871, fruntașul conservator Petre P. Carp, care era agent diplomatic la Viena, a fost trimis la Berlin pentru a încerca să atenueze încordarea dintre Germania și România, încordare ce fusese agravată de incidentul de la Sala Slătineanu, când, la 10 martie, cu ocazia unui banchet organizat de consulul german la București, Joseph Maria von Radowitz, în onoarea împăratului Wilhelm, victorios în războiul cu Franța, manifestații au asediat sala, spărgând geamurile cu pietre.

În cadrul convorbirilor Petre P. Carp - Bismarck din mai 1871, a fost luată în discuție poziția României în timpul și după conflictul franco-prusac, Bismarck afirmând că pentru partea germană România a însemnat un focar de complicații grave. Mai mult, manifestările de simpatie pentru Franța au fost receptate la Est de Rin ca o ofensă adusă orgoliului național

¹⁴ MAE Arhiva istorică, dosar nr. 174, fila 287.

¹⁵ F.C. Nano, *Condica tratatelor și a altor legăminte ale României. 1354-1937*. vol. I, București, Monitorul Oficial, 1938, p. 98.

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ *Ibidem*.

¹⁸ MAE Arhiva istorică, Fond Germania, P. P. Carp către ministrul de externe al României, Berlin, 2 mai 1871; a se vedea Gh. Cliveti, *România și crizele internaționale 1853-1913*, Iași, Ed. Fundației "Aris", 1997, p. 207.

german. Prin urmare, Germania pretindea să uzeze în cazul României, ca și în cel al Franței învinse, de „juste represalii”¹⁹.

Diferența rezidă în privința preconizării manierelor de aplicare a represaliilor. Dacă pentru Franța, Reichul german ținea să recurgă direct, de unul singur, la "măsuri punitive", pentru România el se limita, deocamdată, să amenințe că se va pune "de partea dușmanilor ei", ajutând Rusia și Turcia - care doresc separație - să ajungă la o schimbare. Replica lui Carp a fost promptă, arătând că "separația principatelor nu era o rațiune, că poporul român n-o dorește", Petre P. Carp invocând faptul că România era un stat constituțional în care manifestările opiniei publice nu implicau mecanic responsabilitatea guvernamentală. Agentul român admitea "că era imposibil de a nega simpatiile românilor pentru Franța, dar că această simpatie nu presupunea de fel o ură contra Germaniei și că atacurile violente ale presei și manifestările ostile Prusiei - ce au culminat cu incidentele de la Sala Slătineanu, erau mai curând manevre de politică internă"²⁰.

Deși impecabilă din punct de vedere formal, explicația lui Petre P. Carp a putut fi acceptată doar parțial de interlocutorul său. Acesta din urmă recunoștea că "nu are de ce să se plângă" în legătură cu linia politică a guvernului conservator Lascăr Catargiu, recent constituit. "Cancelarul de fier" imputa însă existența unor mobiluri profunde ce făceau ca poporul român să fie încă ostil germanilor. Concluzia vizată de cancelar era că România nu putea fi scutită să dea "socoteală" el sugerând guvernului de la București, ca preț să de-a satisfacție acționarilor germani în concesiunea Strousberg și să se conformeze "intereselor generale" ale politicii Berlinului. Și pentru a fi convingător prințul Bismarck a făcut apel la mai vechiul adagiu politic: "noi suntem prietenii prietenilor noștri și dușmanii dușmanilor noștri (nous sommes les amis de nous amis et les ennemis de nous ennemis)"²¹.

Întrevederea Bismarck-Carp ar putea fi privită ca deplin edificatoare în sensul resimțirii unui profund impas în raporturile româno-germane la 1871. Un impas pentru care "Afacerea Strousberg" reprezenta doar una din componentele sale, fie ea și esențială. Discuția de la Berlin a vizat stadiul și perspectivele amintitelor raporturi, poziția ce putea rămâne României într-un context internațional, în care Germania avansase în postura de "campioană a marii politici".

Într-adevăr „afacerea Strousberg” era una din problemele cu care se confrunta România în relațiile cu Germania. La 6 decembrie 1870 se răspândise zvonul că Strousberg nu

¹⁹ MAE, Arhiva istorică, Fond Germania, (P. P. Carp către Gh. Costaforu, Berlin 2 mai 1871), în loco cit., p. 207.

²⁰ Gh. Cliveti, *op. cit.*, p. 208.

²¹ *Ibidem*, p. 209.

mai putea plăti cupoanele căilor ferate, care scădeau la 1 ianuarie, pretinzând chiar că obligațiunea de plată revenea statului român.

La 20 martie 1871 Carp fusese trimis la Viena ca agent diplomatic pe lângă Austro-Ungaria și Germania, misiunea lui fiind aceea de a reuși să obțină cointeresarea acționarilor germani într-o întreprindere financiară.

Tratativele duse de Carp, deși destul de spinoase, au avut rezultate mulțumitoare pentru ambele tabere. În mai 1871 Carp a făcut o călătorie la Berlin și a avut o întrevedere cu kronprințul Germaniei (viitorul împărat Frederic III), în cadrul căreia prințul de coroană i-a cerut agentului român, să-i prezinte situația reală a României și care erau mijloacele de îmbunătățire pe care le avea în vedere guvernul. Răspunsurile date de Carp au avut darul de a risipi grijile kronprințului, dar, în Germania de după Versailles nu dicta nici măcar împăratul, nici fiul acestuia, ci Bismarck - stăpânul Germaniei și arbitrul Europei.²² Întâlnirea dintre cele două personalități turnate în același bronz a fost deosebit de interesantă, Carp trebuind să susțină cu tărie rezolvarea acestei afaceri.

La 5/17 iulie 1871 Camera propusese un proiect de lege în ideea de a rezolva „afacerea Strousberg”, ce prevedea anularea concesiunii Strousberg, care urma să treacă în seama statului, acesta urmând să exploateze liniile terminate și să lucreze la cele neterminate. Statul român urma să asigure răscumpărarea tuturor obligațiunilor emise de Strousberg, schimbându-le în hârtie de stat; urma să răscumpere obligațiunile emise de Strousberg peste cele inițiale, până la concurența sumei de 250000 franci, dacă deținătorii acestora aveau să accepte scăderea dobânzii de la 7,5% la 4%.²³

Soluția preconizată de Camera a declanșat reacția cercurilor diplomatice de la Berlin. Potrivit afirmației consulului francez la București, Georges Le Sourd, agentul diplomatic german, von Radowitz, ar fi exercitat o puternică presiune asupra lui Carol I și a Guvernului său în sensul reglementării „afacerii Strousberg” în favoarea deținătorilor de obligațiuni.²⁴ Proiectul de lege adoptat de Parlament nu era de natură a-l mulțumi pe suveran, astfel că el a refuzat să-l sancționeze, cu toate insistențele miniștrilor și ale președintelui Camerei.

În același timp capitaliștii germani implicați în această afacere s-au pronunțat, pe de o parte împotriva scăderii dobânzii, iar pe de altă parte nu aveau încredere în statul român, care, în 1871 trecea printr-o criză financiară, temându-se să nu-și piardă dobânzile și capitalurile.

În condițiile date Bismarck a făcut un demers la Constantinopol, urmărind ca Poarta să

²² C. Gane, *op. cit.*, p. 147.

²³ *Ibidem*, p. 148.

²⁴ Microfilme, Franța, Turcie-București, vol. 35, r.16, c.128, le 14 juillet 1871. în Sorin Liviu Damean, *Carol I al României (1866-1881)*, vol. I., București, Paideia, 2000, p.165.

intervină în această problemă pentru apărarea intereselor Germaniei, ceea ce reprezenta pentru România o gravă încălcare a autonomiei sale. Datorită acestui demers prințul Carol (profund marcat de acest gest din partea patriei de origine), s-a văzut obligat să sancționeze legea.²⁵ Concomitent, ministrul român de externe – Costaforu, i-a trimis consulului german o notă în care se sublinia că „România se va apăra totdeauna contra unui amestec al Turciei în afacerile sale interne”²⁶. Pe de altă parte Turcia se gândea să aducă această afacere în atenția unei Conferințe a Puterilor Garante.

Pe fondul acestei situații agentul României la Viena și Berlin, Petre P. Carp scria la 16 august 1871 din Viena că, Bismarck a inițiat o campanie de defăimare împotriva României și că demersul la Poartă era începutul acestei campanii, care, așa cum aprecia el, avea să devină violentă, mai ales că Bismarck amenințase pe sultan cu dușmănia Prusiei, în cazul în care aceasta nu avea să ia măsurile necesare pentru garantarea drepturilor germanilor din România. Lucrul acesta l-a făcut pe prințul Carol să constate că „afacerea Strousberg” se transformase dintr-o „chestiune de drept” într-o „chestiune de forță”.²⁷

La mijlocul lunii august 1871, chiar și Cabinetul de la Viena și-a manifestat dorința de a interveni în rezolvarea aceste afaceri.²⁸ Conte Beust - cancelarul Austriei, decise acest lucru în urma întrevederii pe care a avut-o cu Carp, mai ales că și capitalurile austriece erau implicate în afacere, încercând să-l convingă pe Bismarck de necesitatea unui compromis cu statul român.²⁹

Astfel, problema căilor ferate române căpăta profunde implicații diplomatice, prin amestecul, mai mult sau mai puțin direct, al Puterilor garante. Atitudinea intransigentă a Cabinetului de la Berlin s-a manifestat printr-o serie de acțiuni menite să desconsidere autonomia României. Guvernul german, prin intermediul girantului Consulatului de la București, declara că nu recunoaște dreptul României de a corespunde direct cu cabinetele europene. În consecință, nota diplomatică a ministrului de externe român adresată consulului Radowitz fusese remisă direct la Constantinopol.

Așa cum observa consulul francez Le Sourd, trufașul imperiu german îl trata pe prințul Carol I „ca pe un guvernator al unei provincii turcești”, Bismarck urmărind „să pedepsească România pentru că nu a consimțit la cererile sale”. Consulul francez mai observa că, adversarii din interior al prințului nu ezitau să arate faptul că „un prinț prusian a fost umilit

²⁵ Sorin Liviu Damean, *op.cit.*, p.166.

²⁶ *Memoriile regelui Carol I*, vol. II, p. 191.

²⁷ *Ibidem*, p. 195.

²⁸ M. Kogălniceanu, *Chestiunea Strousberg*, Iași, 1872, p.24; vezi și *Memoriile regelui Carol I* vol. II, p.198.

²⁹ C. Gane, *op. cit.*, p. 149.

chiar de Cabinetul de la Berlin, ceea ce nu s-a întâmplat în regimurile anterioare”.³⁰

Astfel stând lucrurile în luna septembrie 1871, Bismarck (în urma discuțiilor purtate cu Theodor Rosetti - trimis de guvern) a sfătuit pe deținătorii germani ai acțiunilor să se constituie într-un sindicat, care să trimită ulterior un reprezentant la București cu o serie de propuneri printre care și aceea de a cere, pentru acțiunile noi, o dobânda de 5%.³¹ Deoarece guvernul nu dorea retragerea legii, găsind că „afacerea Strousberg,, era mai degrabă o chestiune de drept și nu una de forță (de aceeași părere era și prințul Carol) lucrurile au devenit tot mai agitate.

În urma repetatelor încercări ale lui Carp și Rosetti s-a ajuns la o soluție de compromis: în octombrie 1871 s-a constituit Societatea acționarilor căilor ferate române în frunte cu bancherilor germani Bleichroder și Hansemann care se angaja să facă rost de capitalul necesar pentru continuarea lucrărilor. În schimb partea română se angaja să achite cupoanele începând cu 1 ianuarie 1872 și să garanteze o dobânda de 5%.

Proiectul a fost votat, cu unele modificări în decembrie 1871.³² Soluția fusese binevenită mai ales în condițiile în care cabinetele europene recomandau cu stăruință Guvernului român să evite în acel moment „orice complicații serioase”.³³ Cu toate acestea, Carol I i-a mărturisit franc lui Bismarck impresia defavorabilă pe care a produs-o intervenția Porții, ca urmare a presiunilor exercitate de Cabinetul de la Berlin.³⁴ La rândul său Mihail Kogălniceanu, a declarat în ședința Camerei din 15/27 decembrie 1871, că problema căilor ferate trebuie soluționată „în plină libertate și independentă a țării”.³⁵

Semnarea Convenției cu Societatea acționarilor - ianuarie 1872, l-a pus pe domnitor într-o situație extrem de dificilă și de delicată, întreaga „afacere” servind drept „cal de bătaie pentru amatorii de agitații și complicații”.³⁶

La 29 martie 1872 a fost ratificat contractul cu Bleichroder, fapt care a făcut posibilă stabilirea de bune relații între România și Germania, lucru pe care a ținut să-l remarce și împăratul, care scria o lună mai târziu prințului Carol, că este mulțumit că „afacerea căilor ferate a fost în sfârșit aranjată”.³⁷

³⁰ Microfilme, Franța, Turcie-București, vol. 35, r.16, c. 250 – 252, Le Sourd către Remusat, București, le 12 septembrie 1871, în Sorin Liviu Damean, *op.cit.*, p. 167.

³¹ C. Gane, *op. cit.*, p. 149.

³² Anastasie Iordache, *Sub zodia Strousberg. Viața politică în România între anii 1871-1878*, București, Globus, 1991, p. 70-72.

³³ Microfilme, Franța, Turcie-București, vol. 35, r.16, c. 395, Le Sourd către Remusat, București, 13 decembrie 1871, în Sorin Liviu Damean, *op. cit.*, p.167.

³⁴ *Memoriile regelui Carol I*, vol. II, p.222.

³⁵ M. Kogălniceanu, *op.cit.*, p.35.

³⁶ A.N.I.C., *fond Casa regala*, dosar 14/1872, f.4, I. Strat către Domnitorul Carol, Paris 31 decembrie 1872.

³⁷ C. Gane, *op. cit.*, p. 150.

În urma succesului obținut în această afacere, la realizarea căruia jucase și Carp un rol important a fost trimis agent diplomatic la Roma, unde avea să rămână șapte luni, începând cu 22 aprilie 1873.³⁸

Dar soluția găsită a fost una temporară, astfel că, la sfârșitul anului 1874 și începutul celui următor, „afacerea” căilor ferate pricinuia încă o dată regelui multă grijă.

Atunci, afacerea Strousberg intrase într-o fază plictisitoare, mai ales că firma Bleichroder-Hanseman se văzuse obligată (ianuarie 1875) să facă un nou împrumut de 78 milioane franci pentru terminarea construcțiilor și darea în funcțiune a liniei ferate, cerând pentru garantarea acestui împrumut dreptul de inscripție ipotecară. În momentul respectiv Camera a propus un proiect de lege pentru răscumpărarea parțială a căilor ferate- iunie 1875, respins de acționari. Mai mult decât atât, Bismarck amenința cu ruperea relațiilor diplomatice, într-un moment în care România avea nevoie de sprijinul Berlinului în reglementarea unei alte chestiuni, aceea a perfectării tratatelor comerciale cu alte state.

Prințul Carol I, care dorea să termine odată cu această afacere, s-a gândit să-l trimită, din nou, pe Carp la Berlin să trateze cu consorțiul Blicchroder (intrat în afacere datorită lui Carp și Rosetti) și să încerce să-l îmblânzească pe cancelar, pe care Carp îl cunoștea destul de bine.

Astfel, în mai 1875³⁹ Carp a fost trimis la Berlin. La 18 mai negocia cu Bismarck, Blicchroder și acționarii germani, telegrafiind la București la 23 mai 1875, că "Societatea acționarilor germani a acceptat propunerea guvernului român (de a stabili cursul acțiunilor la 91 și dobânda la 7%)".⁴⁰ La sfârșitul lunii s-a întors la București arătând guvernului că au fost înlăturate toate greutățile dar că inscripția ipotecară trebuia făcută, deoarece era logic ca împrumutul de 78 milioane să fie garantat cu ceva.

După îndelungate și anevoioase tratative, desfășurate până în primăvara anului 1876, problema răscumpărării întregii rețele de căi ferate a stagnat - și ca urmare a agravării „crizei orientale”, fiind reluată abia după 1878.

³⁸ R.V. Bossy, *Politica externă a României între anii 1873-1880 privită de la agenția diplomatică din Roma*, București, 1928, p. 95.

³⁹ C. Gane, *op. cit.*, p. 173.

⁴⁰ *Ibidem*.

Utilizarea calculatorului la orele de matematică

prof. Bargan Liliana, Colegiul Economic "Anghel Rugină" Vaslui

Calculatorul este foarte util atât elevului cât și profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze.

Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permita elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție. Acesta trebuie să fie pregătit pentru schimbări, să le întâmpine cu entuziasm nu cu frică și rezistență. Dacă elevii sunt orientați cu încredere spre schimbare, ei vor simți nevoia de a fi instruiți cât mai bine pentru a face față noilor tipuri de profesii. Eșecul în dezvoltarea capacității de a reacționa la schimbare poate atrage după sine pasivitatea și alienarea. Profesorul trăiește el însuși într-o societate în schimbare și, din fericire, în prima linie a schimbării, astfel încât va trebui să se adapteze, să se acomodeze, să se perfecționeze continuu. Deci, introducerea în școală a Internetului și a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel, actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învățământ vizează următoarele obiective:

1. Creșterea eficienței activităților de învățare
2. Dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual

Utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai importantă (chiar indispensabilă) din două motive: are loc o informatizare a societății; mediile de instruire bazate pe informatica oferă un puternic potențial educativ.

Învățătorii și profesorii din România consideră extrem de importantă utilizarea calculatorului în procesul educațional. Aproximativ 80% dintre cadrele didactice susțin că atunci când folosesc calculatorul la clasă elevii sunt mai atenți și mai motivați la ore, învățarea devenind activă. În plus, predarea este mai ușoară pentru că noțiunile abstracte sunt

predate mai ușor datorită suportului vizual. Peste 70% dintre cadrele didactice care au folosit materiale educaționale în format electronic în procesul de predare au observat că lecția devine interactivă. Cercetarea a evidențiat faptul că prin folosirea calculatorului la clasă pot fi diminuate anumite probleme identificate în sistemul tradițional de abordare a lecției cum ar fi interesul scăzut al elevilor și caracterul prea teoretic al informațiilor. În privința impactului asupra elevilor, peste 87% dintre profesori sunt de părere că elevii sunt mai atrași de lecție datorită animațiilor și conținutului multimedia, iar exemplele din viața reală și simulările virtuale le captează atenția și îi ajută să rețină mai ușor informațiile din materia școlară. Din rezultatele cercetării reiese că învațătorii și profesorii folosesc calculatorul pentru a-și pregăti lecția (48%), ca suport în predare (78%) și în evaluarea elevilor (85%).

Calculatorul trebuie privit ca un instrument în educația elevilor. Depinde de fiecare profesor cum alege să-l folosească și cum îi învață pe copii să-l utilizeze. Prin lecțiile pe calculator și jocurile educaționale, profesorii cresc interesul elevilor pentru școală pentru că le stimulează imaginația și învățarea prin descoperire.

Dintre problemele din învățământ identificate de cadrele didactice, care ar putea fi asociate folosirii temei calculatorului în educație sunt curricula prea încărcată, tradiționalismul și caracterul prea teoretic al informațiilor transmise.

În zilele noastre, computerul este, în mod indiscutabil, un mijloc benefic de instruire didactică. Putem afirma că este un mijloc instructiv revoluționar, cu un impact asupra procesului de învățământ așa cum nu a mai existat de la momentul apariției manualelor școlare.

Graph (<http://www.padowan.dk/graph/>)

Programul Graph este o sursă de aplicație deschisă, folosită pentru a desena grafice matematice într-un sistem de coordonate. Oricine dorește să deseneze grafice de funcții va găsi acest program util. Programul face foarte ușoară vizualizarea unei funcții și o lipește într-un alt program. Este de asemenea posibil să se facă calcule matematice pe funcții.

Se poate descarca programul GRAPH de la adresa de mai sus sau dacă se dorește versiunea beta se accesează adresa:

<http://www.padowan.dk/graph/DownmoadBeta.php>

SketchPad

(<http://www.keypress.com/>)

SketchPad este o ustensilă folosită pentru construcție, demonstrație și explorare care adaugă o dimensiune puternică studiului matematicii. Dumneavoastră și elevii dvs. puteți

folosi acest program software pentru a construi și a investiga modelele, obiectele, figurile, diagramele și graficele matematice.

Cea mai nouă versiune a programului SketchPad este versiunea 5.00, care poate fi descărcată și achiziționată la adresa <http://keypress.com/x24795.xml>

Se poate descărca software-ul gratis la <http://www.keypress.com/x24795.xml>

Fără a avea o licență, software-ul va fi în modul de previzualizare. Când se cumpără programul, pentru a avea licență, se pot debloca toate caracterele.

Versiunea 5 va merge pe computerele Windows și Macintosh.

Geogebra (<http://www.geogebra.com/cms/>)

GeoGebra este un software matematic dinamic, gratis și multiplatform pentru toate nivelele de educație care împreună geometria, algebra, tabelele, graficele, statisticile și calculele într-un pachet ușor de folosit. A primit mai multe premii pentru software-uri educaționale în Europa și S.U.A.

Asigură:

- graficele, algebra și tabelele sunt conectate și complet dinamice,
- interfața este ușor de folosit și are multe trăsături puternice,
- ustensila inițială pentru a crea materiale interactive de învățat ca pagini web,
- disponibilă în mai multe limbi străine pentru milioanele de utilizatori din toată lumea,
- software gratis și deschis.

Cabri (<http://www.cabri.com/>)

Cabrilog(<http://www.cabri.com/cabrilog.html>)

Dezvoltat pentru elevii de liceu și gimnaziu, acest software permite elevilor să manipuleze direct obiecte matematice (algebra, analiza, geometria, trigonometria etc.) sau obiecte fizice (mecanice, optice). Astfel elevii pot înțelege mai ușor conceptele.

Cu Cabri elevii pot:

- să construiască figuri 2-D și 3-D, de la cele mai simple la cele mai complexe, prin combinarea figurilor geometrice fundamentale cum ar fi puncte, unghiuri, segmente, cercuri, planuri, corpuri geometrice și transformări.
- să creeze expresii folosind concepte fundamentale de algebră, cum ar fi numere, variabile și operații.
- să combine geometria și algebra prin măsurarea lungimii, unghiurilor, ariilor și volumului și apoi atașând aceste valori numerice direct figurii pentru a le folosi în calcule sau în expresii

algebrice.

-să exploreze proprietățile unei figuri prin manipularea elementelor ei variabile.

-să observe efectele transformărilor dinamice ca scăderea sau adunarea.

-să facă presupuneri despre proprietățile algebrice sau geometrice și apoi să verifice relațiile diverselor părți ale figurii.

Produse disponibile:

- Cabri 3D
- Cabri II Plus
- Cabri Jr

Cabri Jr trimite fișierul dvs. calculatoarelor elevilor folosind computerul dvs. și astfel se poate urmări activitatea elevilor.

(http://education.ti.com/educationportal/sites/US/productDetail/us_cabrijr_83_84.html)

Puteti descărca:

Cabri 3D la <http://www.cabri.com/download-cabri-3d.html>

Cabri II Plus la <http://www.cabri.com/download-cabri-2-plus.html>

Versiunea de evaluare oferă caracteristici complete timp de 30 de zile de la instalare. Odata ce perioada de 30 de zile expiră, va opera în mod limitat (15 minute lecția, salvarea, printarea și copierea/lipirea nedisponibile).

Interactive Physics 2000

(<http://msc-working-knowledge.software.informer.com/>)

Acest program ajuta elevii să vizualizeze și să învețe concepte abstracte. De asemenea, va permite dvs. și elevilor dvs. să modificați proprietățile fizice ale mediului simulării și să observați schimbări în măsurări importante în timp ce simularea rulează.

Cu IP-ul puteți crea obiecte prin desenarea de cercuri, blocuri și poligoane. De asemenea:

- măsoară viteza, accelerația, forța, impulsul, energia etc., metric sau în unități engleze;
- creează frânghii, sărituri, amortizoare, scripeți, acționări liniare și motoare rotative.
- ascultă și măsoară tonul volumelor, tonul frecvențelor și efectele Doppler.
- modifică rezistența aerului, gravitația sau proprietățile materiale
- creează prezentări atrăgătoare vizibile prin anexarea graficelor la obiecte.
- vizualizează rezultatele ca numere, grafice și vectori animați.

Interactive Physics (Fizica interactivă) este un software educațional câștigător de premii, care face ușor de observat, de descoperit și explorat lumea fizicii prin simulări rapide,

interesante. Lucrând atent cu profesorii de fizica, echipa software-ului de Interactive Physics a dezvoltat un program ușor de folosit, atrăgător vizual, care sporește foarte mult instrucțiunile fizicii.

Centennia

<http://www.clockwk.com/centennia.html>

Centennia este un ghid bazat pe harta istoriei Europei și a Orientului Mijlociu de la începutul secolului al 11-lea până în prezent. Este un atlas istoric dinamic, animat incluzând peste 9,000 de schimbări ale granițelor. Harta controlează dezvoltarea harților înainte și înapoi în timp aducând harta statistică la viață. Hărțile noastre expun fiecare război major și fiecare conflict teritorial arătând starea fiecărei regiuni la un interval de 10 ani. Hărțile reflectă de fapt "puterea pe pământ" decât aprobarea internațională sau "recunoscutele" granițe.

Software-ul Atlasul Istoric Centennia rulează sub Apple Macintosh OSX (rulează pe baza Intel și PowerPC Mac computers), ca și Microsoft Windows Vista și Windows XP/98 etc.

Software-ul necesită 20 MB de spațiu pe hard disk și 40 MB de memorie. Centennia nu are alte necesități semnificative ale sistemului si va rula bine pe aproape orice computer făcut în anul 2000 sau mai târziu.

Ediția descarcabilă

(<http://www.clockwk.com/download.html>)

a Atlasului Istoric Centennia este disponibilă fără nici o taxă. Acoperă Revoluția Franceză și era napoleonică din 1789 până în 1819. Data și textul hărții pentru o perioadă completă din 1000 AD până în prezent sunt deja prezentate în fișa de descărcare și poate fi deschisă în orice moment cu un cod de acces. Un cod de acces a unei licențe de utilizator singur este estimat la 79,00 de dolari (plus expedierea și prelucrarea, dacă sunt cerute).

PhET (<http://phet.colorado.edu/index.php>)

Simulări distractive, interactive, bazate pe cercetare, ale fenomenelor fizice de la proiectul PhET la Universitatea din Colorado.

Puteti descărca Phet la http://phet.colorado.edu/get_phet/full_install.php

Pachetul de instalare completă a website-ului PhET instalează o copie a website-ului PhET în computerul dvs. Odată instalat, nu trebuie să fiți conectat la internet pentru a viziona sau a rula vreuna din simulari (atât timp cât aveți Java, Flash și un navigator web cum ar fi Firefox sau Internet Explorer).

Java este inclus în descărcarea Windows-ului. Utilizatorii Mac OS X deja aveau Java preinstalat. Utilizatorii Linux sunt recomandați să găsească o versiune potrivită pentru sistemul lor. Aceste instalări ale simulărilor PhET sunt actualizate frecvent. Vă sugerăm deinstalarea versiunilor vechi înainte de instalarea uneia noi.

Jocul sportiv -Handbal, Un rol important în lecția de educație fizică

prof. Damian Valentin Teodor, Liceul cu Program Sportiv Vaslui

Sensul profund al educației fizice se evidențiază prin aportul său la dezvoltarea armonioasă a personalității, prin asigurarea unui echilibru funcțional între componentele acesteia îndeosebi între cea fizică și psihică.

În consecință, educația fizică, nu vizează un scop limitat, intrinsec, acela de dezvoltare fizică ce s-ar realiza chipurile independent de alte aspecte ale personalității umane; din contra educația fizică acționează concomitent cu celelalte laturi asupra dezvoltării integrale a personalității, stimulând și fortificând calitățile psihologice ale acestuia.

Handbalul este prevăzut în învățământul de toate gradele. În ciclul liceal handbalul este programat pentru orele de educație fizică și de activități sportive pe semestrul I în etapa I și a II-a și în semestrul II în etapa a II-a, celelalte etape fiind rezervate gimnasticii.

Prin aceasta se urmărește perfecționarea deprinderilor și cunoștințelor dobândite în clasele anterioare, însușirea de noi procedee tehnice și acțiuni tactice, astfel încât elevii să poată practica jocul bilateral cu succes, ceea ce va duce, pe lângă efectele de ordin fiziologic, la trăiri psihice intense și la decizia unora de a-l practica sub forma activităților de masă, chiar și după terminarea școlii.

Obiectivele educației fizice în ciclul de învățământ liceal

În predarea educației fizice trebuie să se acorde prioritate obiectivelor care concură la potențarea stării de sănătate și a capacității de muncă, la perfecționarea calităților, priceperilor și deprinderilor ca valoare practică și cu o largă zonă de aplicare, asigurând viitorilor specialiști posibilitatea de a se adapta cu ușurință condițiilor de muncă impuse de profesia aleasă, înzestrându-l cu instrumente metodologice de care să se poată folosi în organizarea destinată păstrării și întăririi continue a capacităților de muncă, prelungirii vieții active.

Având în vedere aceste aspecte, s-au stabilit obiective precise care trebuie realizate prin predarea educației fizice în școală. Trebuie menționat că în raport cu tipul și gradul de

învățământ, gen și clasă (an de studiu) aceste obiective primesc orientări și ponderi particularizate, specifice în programele școlare.

Astfel în ciclul liceal obiectivele instructive – educative sunt:

1. Formarea capacității și obișnuinței de practicare sistematică a exercițiilor fizice;
2. Contribuția la asigurarea și menținerea stării de sănătate, prin dezvoltarea indicilor somato – funcționali în concordanță cu vârsta elevilor;
3. Asigurarea dezvoltării fizice armonioase a organismului elevilor;
4. Consolidarea sistemului de deprinderi și priceperi motrice specifice unor probe și ramuri de sport;
5. Formarea unor deprinderi de auto-organizare, autoconducere și autoapreciere necesare practicării exercițiilor fizice;
6. Însușirea unor sisteme de cunoștințe teoretice de specialitate necesare practicării exercițiilor fizice.

În funcție de conținutul procesului instructiv – educativ aceste obiective sunt:

Pentru capacitatea de organizare:

- asigurarea unui început organizat al lecției;
- captarea atenției și trezirea intereselor elevilor pentru activitate;
- asigurarea disciplinei și ordinii în lecție.

Pentru dezvoltarea fizică armonioasă:

- stimularea proceselor de creștere și dezvoltare fizică;
- stimularea tonicității și tonificării grupelor musculare;
- dezvoltarea mobilității în condiții de stabilitate articulară;
- asigurarea capacității de efort a organismului cu accent pe stimularea aparatului circulator și respirator.

Pentru calitățile motrice de bază:

Viteza:

- dezvoltarea capacității de a efectua mișcări cu indici superiori de viteză;
- dezvoltarea vitezei combinată cu celelalte calități motrice.

Îndemânarea:

- coordonarea mișcărilor corpului și segmentelor acestuia;
- perfecționarea capacității de a efectua deprinderi, acte motrice în condiții variate;
- dezvoltarea capacității de orientare în spațiu.

Rezistența:

- dezvoltarea capacității organismului de a depune eforturi de tip aerob, mixt și anaerob;
- dezvoltarea capacității de a coordona actul respirator cu ritmul de execuție al diferitelor acte motrice.

Deprinderi aplicativ – utilitare:

- dezvoltarea capacității de a aplica, în condiții variate, deprinderile formate anterior.

Ramuri și probe sportive:

Atletism:

- perfecționarea elementelor din școala alergării, săriturii și aruncării și a mecanismului de bază privind tehnica unor probe atletice.

Gimnastică:

- perfecționarea elementelor din gimnastică însușite anterior;
- dezvoltarea supleței și mobilității articulare;
- dezvoltarea capacității de a lega elemente cunoscute în linii acrobatice sau utilizarea lor în cadrul unor aplicații.

Sărituri la aparatele de gimnastică:

- însușirea mecanismelor tehnice de bază ale săriturilor cu sprijin;
- săriturilor în parcursuri aplicative.

Jocuri aplicative:

- consolidarea procedeele tehnico – tactice de bază în atac și apărare;
- organizarea și desfășurarea jocului bilateral cu efectiv redus sau complet și respectarea principalelor reguli.

Cunoștințe de specialitate:

- formarea unui sistem de cunoștințe privind importanța practicării exercițiului fizic și organizarea, desfășurarea activităților sportive;
- obiectivele pe care și le stabilește educația fizică din punct de vedere calitativ, au caracter general, dar scurt diferențiate din punct de vedere cantitativ.

În general obiectivele educației fizice școlare pot fi grupate după natura influențelor pe care le exercită (determină):

Obiective cu funcții fiziologice:

- întărirea sănătății și călirea organismului;
- creșterea capacității motrice intelectuale;
- influențarea creșterii normale;
- dezvoltarea fizică corectă și armonioasă;

- educarea esteticii corporale și a expresivității mișcărilor.

Obiective cu funcții instructiv educative:

- dezvoltarea calităților motrice de bază;
- formarea și perfecționarea deprinderilor motrice de bază și aplicativ-utilitare;
- educarea trăsăturilor pozitive de caracter, comportament social, a calităților morale și de voință;
- inițierea în practicarea unor ramuri sportive.

Obiective cu funcții sociale:

- formarea capacității de practicare sistematică și independentă a exercițiilor fizice;
- însușirea unui sistem de valori și norme necesare practicării educației fizice și sportului;
- crearea motivației durabile pentru practicarea exercițiilor fizice.

Obiectivele sunt grupate pe cele trei funcții după dominantă efectelor pe care le urmăresc a le realiza. În realitate, ele se întrepătrund, efectele fiecăruia fiind complexe. Constatăm că exercițiile fizice încadrate într-un sistem metodologic eficient pot aduce contribuții importante la realizarea unui mare număr de obiective de largă utilitate și deosebită valoare.

Handbalul este prevăzut în învățământul de toate gradele. În ciclul liceal handbalul este programat pentru orele de educație fizică și de activități sportive pe semestrul I în etapa I și a II-a și în semestrul II în etapa a II-a, celelalte etape fiind rezervate gimnasticii.

Prin aceasta se urmărește perfecționarea deprinderilor și cunoștințelor dobândite în clasele anterioare, însușirea de noi procedee tehnice și acțiuni tactice, astfel încât elevii să poată practica jocul bilateral cu succes, ceea ce va duce, pe lângă efectele de ordin fiziologic, la trăiri psihice intense și la decizia unora de a-l practica sub forma activităților de masă, chiar și după terminarea școlii.

Folosirea preponderentă a căii globale lasă însă și posibilitatea, atunci când este strict nevoie, de folosire a căii analitice, în anumite etape sau momente ale procesului de instruire. Exersarea analitică trebuie făcută prin mijloace atent selecționate, după criteriul eficienței, în condiții cât mai apropiate de joc, astfel ca procedeul respectiv să fie însușit repede și reintegrat în execuția globală.

Predarea handbalului se face, deci, prin practicarea jocului bilateral și prin exersarea fazelor de atac și apărare ale acestuia.

Fiind un joc sportiv complet, care angrenează întreaga musculatură în activitate și prin aceasta activează marile funcțiuni ale organismului, influențând favorabil anihilarea calitativă

a acestora, handbalul este preferat altor jocuri de către profesori. Se spune că handbalul este atletism cu mingea, deoarece el poate fi jucat și pretinde din partea celor ce-l practică să alerge, să sară, și să arunce. În afara acestor caracteristici, trebuie să amintim că jocul de handbal este accesibil, atractiv și spectaculos, atribute care stimulează interesul elevilor pentru educația fizică și sport.

În programa de educație fizică pentru învățământul liceal s-au stabilit următoarele obiective instructive-educational referitoare la handbal:

- ✓ însușirea procedurilor tehnico-tactice de bază ale jocului respectiv, cu deosebire a procedurii de finalizare – aruncarea la poartă;
- ✓ formarea capacității de a aplica procedurile tehnico-tactice de bază în joc cu efectiv redus și reguli simplificate;
- ✓ realizarea capacității de a desfășura joc bilateral cu efectiv complet și respectarea principalelor reguli. Pentru îndeplinirea acestor obiective, pentru fiecare an în parte, se prevede un anumit conținut.

Bibliografie

1. Alexandru E., Acsinte A., *Handbal – de la inițiere la marea performanță*, Editura Media, București, 2000
2. Alexandru E., Acsinte A., *Handbal – caiet de lucrări practice.// Curs handbal ID*, Biblioteca CID, Bacău, 2000
3. Ardeleanu T., *Dinamica pregătirii fizice a copiilor*, Revista „Educație Fizică și Sport”, nr.7, București, 1981
4. Ardeleanu T., *Particularitățile dezvoltării calităților motrice*, Revista „Educație Fizică și Sport”, Nr.8, București, 1982
5. Bompa T.O., *Periodizarea: Teoria și metodologia antrenamentului*, Editura Ex Ponto, București, 2002
6. Bota I., *Handbal – Modele de joc și pregătire*, Editura Sport – Turism, București, 1984
7. Bota I., Bota M., *Handbal*, Editura Sport –Turism, București, 1987

Get up with natural science

prof. Arhire Simona, Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui

În perioada 09-13 mai 2017 patru profesori de la Colegiul Economic ”Anghel Rugină” Vaslui, Arhire Simona, Litra Corina, Nițică Mihaela și Popescu Daniela au participat la cursul ”Get up with natural science” furnizat de EduKarjala în orașul Joensuu, Finlanda. Cursul a fost organizat în cadrul Proiectului Erasmus+ KA1 „Who’s afraid of ICT?”, nr. de referință 2015-1-RO01-KA101-014427, proiect cofinanțat de Uniunea Europeană.

În prima zi s-au făcut primele prezentări astfel, au fost prezentați formatorii instituției de formare EduKarjala apoi s-au prezentat participanții la curs. Fiecare cursant a primit agenda cursului și s-a realizat descrierea activităților derulate de furnizorul de formare. A fost prezentat sistemul de învățământ finlandez și în ce constă modernitatea lui.

În ziua următoare a fost prezentată fiecare școală participantă și s-au precizat activități în care sunt folosite mijloace TIC. A fost prezentat sistemul de învățământ din Finlanda la fiecare nivel, iar apoi reprezentanții fiecărei țări au identificat asemănări și deosebiri între sistemele de învățământ ale țărilor participante. A fost vizitat liceul și s-au putut observa laboratoarele și orele de curs. A fost organizat un workshop în care participanții au identificat domeniile în care ar fi interesați de realizarea și utilizarea experimentelor.

În ziua a treia s-a lucrat sub formă de experiment workshop pentru disciplinele biologie, fizică, chimie și geografie. S-au creat patru grupe ce au avut de pregătit un număr de experimente după ample discuții între participanții din fiecare grup. Astfel au fost selectate în urma discuțiilor câte 3-4 experimente ce vor fi realizate în cadrul Festivalului Scifest ce s-a derulat în perioada următoare. A fost amenajat standul proiectului în Arena din Joensuu cu toate experimentele selectate de fiecare grupă.

În cea de-a patra zi, în cadrul Scifest au fost prezentate experimentele elevilor dar și profesorilor care au vizitat standul. Au fost vizitate pe rând și celelalte standuri și s-a putut vedea astfel cum funcționează sistemul de învățământ sau alte instituții. S-a participat la conferințe cu astronauți. S-a realizat o vizită de documentare la munții Koli pentru a se observa flora și lacurile glaciare din zonă. A fost prezentat stilul de viață finlandez prin

vizitarea lacului Saimaa și participarea la activități de tip saună și apa înghețată a lacului. Au fost servite alimente specifice fiecărei țări participante la curs.

În cea de-a cincea zi au fost realizate diferite jocuri specifice sistemului de învățământ finlandez, pe grupe, prin care s-a obținut feedback-ul participanților și s-a realizat un joc Kahoot prin care au fost evaluate cunoștințele dobândite în cele 5 zile de curs. Au fost înmânate certificatele de participare și au fost stabilite contacte pentru realizarea unor viitoare colaborări.

Consider că activitățile derulate în cadrul cursului au fost bine structurate, cursul bine organizat iar în cadrul acestuia s-a respectat tematica, programul stabilit inițial și s-a încheiat prin evaluarea activităților și acordarea de certificate participanților.

Participând la aceste activități, am realizat un schimb de experiență cu participanții din celelalte țări și am avut oportunitatea de a-mi îmbunătăți cunoștințele. Am avut ocazia să învățăm lucruri noi și să participăm la discuții în cadrul cărora ne-am prezentat propriile cunoștințe, competențe pedagogice, metode de predare și de adaptare a activităților la situațiile de predare-învățare. Predarea și învățarea au fost explorate permanent, analizate și discutate cu formatorii, permițând astfel utilizarea competențelor de comunicare în engleză, ceea ce a fost foarte benefic pentru aprofundarea cunoștințelor în această limbă străină. Implicarea activă în timpul sesiunilor a maximizat învățarea și a crescut experiența în cadrul activităților. De asemenea, participarea la acest curs ne-a ajutat să achiziționăm noi cunoștințe de limbă engleză. Am achiziționat elemente de cultură și civilizație belgiană, precum și cehă, portugheză, greacă, germană, italiană, bulgară și estoniană, care ne vor folosi pentru a deveni profesori mai bine informați. Prin stabilirea contactelor cu participanții din celelalte țări am aflat noi elemente despre sistemul lor de învățământ dar și despre problemele cu care se confruntă toți profesorii în legătură cu noile mijloace TIC.

Colegiul Economic „Anghel Rugină” în care ne desfășurăm activitatea, are o puternică dimensiune europeană prin numeroasele proiectele europene implementate și pe care le are în derulare în acest moment, prin participarea profesorilor la activități de formare continuă. Participarea la acest stagiu ne-a oferit oportunitatea de a promova imaginea țării și a liceului prin prezentarea acestor acțiuni întreprinse de-a lungul timpului în proiectele europene, rezultatele obținute, progresele făcute în vederea alinierii procesului educativ desfășurat în instituția noastră cu cel desfășurat în alte școli din țările Uniunii Europene. Această promovare a ajutat la creșterea încrederii tuturor în calitatea învățământului oferit de școala noastră și în capacitatea liceului de a fi un adevărat centru de resurse pentru elevi, părinți, dar chiar și pentru întreaga comunitate locală. Considerăm că prin participarea noastră la acest

stagiul școlară a câștigat profesori mai buni și la curent cu metodele moderne. Aceste mijloace ne ajută la buna desfășurare a procesului de predare-învățare-evaluare prin aplicarea noilor programe TIC învățate și pentru a crește astfel interesul elevilor folosirea acestor mijloace. Credem că prin diseminarea informațiilor referitor la acest stagiul a fost încurajați și alți colegi să participe la activități de formare continuă.

Stagiul de formare a cuprins sesiuni și workshop-uri prin care am învățat despre mijloace și programe pe care să le folosim în predarea geografiei și istoriei, ceea ce ne-a permis un schimb de experiență cu ceilalți profesori participanți și ne-a oferit o oportunitate pentru a ne actualiza cunoștințele. Am avut ocazia să reflectăm asupra activităților și să participăm la discuții în cadrul cărora ne-am prezentat și propriile cunoștințe, competențe pedagogice, metode de predare și de adaptare a activităților la situațiile de predare-învățare.

Mijloacele TIC și platformele care au fost prezentate, legate de dezvoltarea abilităților de predare și de dezvoltare profesională personală sunt foarte importante. De asemenea, participarea la acest curs ne-a ajutat să achiziționăm noi cunoștințe de limbă, cultură și civilizație a țărilor participante la curs (Croația, Germania, Belgia, Cehia, Estonia, Bulgaria, Italia, Portugalia) și care îmi vor folosi pentru a deveni un profesor mai bine informat. Considerăm că a fost foarte util să participăm la acest curs de formare deoarece ne-a ajutat să ne diversificăm procesul de predare-învățare-evaluare utilizând mijloace moderne, creative, în vederea atragerii elevilor pentru a învăța interactiv istoria și geografia prin noi mijloace TIC.

Activitatea de formare aleasă în străinătate ne-a adus multe cunoștințe noi și are o valoare potențială mai mare decât una organizată în România pentru că din păcate la noi în țară nu am întâlnit această tematică bazată pe noi mijloace și metode TIC creative. Prin faptul că la acest curs au participat profesori de naționalități diferite ne-a dat ocazia să facem parte dintr-un grup internațional ceea ce ne-a ajutat să facem schimb de experiență și să identificăm asemănările și deosebirile față de alte mijloace folosite în țările europene. Contactul direct cu vorbitorii de limbă engleză ne-a ajutat să ne îmbunătățim abilitatea de a comunica în limba engleză. Considerăm că aceste aspecte sunt foarte importante în contextul actual al nevoii de a diversifica orele tradiționale, bazate pe memorare, prin introducerea unor metode novatoare care să crească interesul elevilor față de învățare și noile metode și mijloace TIC și integrarea acestora în procesul de învățare.

Apa – resursă a mediului

prof. Tănasă Alina, Colegiul Economic "Anghel Rugină" Vaslui

Apa constituie o sursă naturală indispensabilă vieții, regenerabilă, vulnerabilă și limitată. Ea constituie materia primă pentru activități productive, o sursă de energie, o cale de transport etc. Parte integrate din patrimonial public, apa constituie un factor determinant în menținerea echilibrului ecologic.

Importanța apelor

Considerată multă vreme ca o sursă inepuizabilă a naturii, apa se dovedește a nu fi - totuși – disponibilă în cantități suficiente și de o calitate corespunzătoare nevoilor de folosire, în anumite perioade și în anumite regiuni ale Terrei.

Cerințele firești și permanente de apă duc la creșterea substanțială și neîntreruptă a consumului de apă, ce nu mai poate fi satisfăcut întotdeauna în regimul natural al surselor de apă, impunându-se astfel realizarea de baraje, lacuri de acumulare, derivații și canale magistrale etc.

Totodată, creșterea volumului de ape uzate conduce la necesitatea dezvoltării lucrărilor de epurare a apelor și la luarea de măsuri de protecție a calității acestora.

Se constată – în același timp – o creștere a valorii pagubelor produse de inundații care face necesară executarea de lacuri de acumulare pentru atenuarea viiturilor, regularizări de albie, efectuarea lucrărilor de întreținere a albiilor cursurilor de apă etc.

Apa în industria ospitalității

Apa este una dintre resursele cele mai utilizate de industria ospitalității pentru: camerele clienților – spălat, grupuri sanitare, curățenie; în restaurante – gătit, spălat alimente, zarzavaturi, veselă etc.; agent circulant de răcire în instalațiile de condiționare a aerului; piscine; udat spații verzi și terenuri de sport etc.

Pentru a fi de calitate, apa captată din diversele surse trebuie testată, controlată și avizată pentru consum. Cu cât în amonte se află mai puțini utilizatori "neprietenoși" cu mediul – fabrici, combinate, aglomerări urbane, exploatare de cărbune etc. – ce deversează

apele uzate în aceste surse de apă, cu atât mai mult apa trebuie să treacă prin diverse faze de tratare, cu costuri foarte mari.

La consumator – hoteluri și restaurante – este recomandat ca apa, indiferent din ce sursă provine, să fie tratată corespunzător pentru a se apropia de puritatea apei de izvor.

Consumurile de apă din hoteluri presupun utilizarea unor filtre precum și utilizarea unor detergenți biodegradabili folosiți în spălătoriile de veselă sau de lenjerie astfel încât să se mărească durata de viață a instalațiilor de circuit interior al apei, al echipamentelor și instalațiilor iar apele deversate ca efluenți vor fi mai curate și mai puțin nocive.

Devine astfel necesară punerea în practică a unor măsuri de reducere a costurilor de operare și de economisire a apei precum și implicarea personalului și solicitarea clienților de a fi parte activă în punerea în practică a măsurilor luate.

Apa este o resursă rară în multe părți ale globului, iar utilizările în sfera serviciilor legate de turism pot afecta dramatic furnizarea acestei către alte nevoi locale, cum ar fi agricultura. Economisirea și păstrarea calității apei proaspete sunt elemente foarte importante în aceste unități.

Hotelurile acordă deseori prea puțină atenție acestei probleme. Cu toate că apa costă destul, economisirea ei poate avea și rezultate financiare pozitive la fel ca și cele ecologice.

Bibliografie:

1. Stănciulescu Gabriela, MANAGEMENTUL TURISMULUI DURABIL ÎN CENTRELE URBANE, Editura Economică, București, 2004.
2. Stănciulescu Gabriela (coordonator), STRATEGII ȘI POLITICI DE REGIONALE DE DEZVOLTARE DURABILĂ A SPAȚIULUI DUNĂREAN, Editura ASE, București, 2004.

Lirica religioasă românească

prof. Mardare Alina, Colegiul Economic "Anghel Rugină" Vaslui

Evoluția liricii românești de-a lungul timpului înregistrează un traseu complex ce evidențiază dorința omului de a da răspuns marilor frământări interioare, indiferent de elementele care stau la baza lor. Ca proiecție a stărilor interioare și a aspirațiilor umane, poezia s-a identificat deseori în istoria evoluției ei cu dorința omului de a se cunoaște pe sine și de a ajunge cât mai aproape de perfecțiune. Lirica religioasă constituie o parte importantă a lirismului românesc, având la bază, în principal, definirea relației omului cu Dumnezeu. Fiecare dintre oameni are o construcție interioară unică, din care rezultă o percepție unică asupra existenței. Nu atât formarea, educația, cât specificul spiritual, interior dictează o anumită atitudine în fața universului și a lui Dumnezeu. Observarea evoluției acestei relații ar constitui un studiu interesant deoarece ea nu se definește dintr-un singur punct de vedere. Pe de altă parte, lirica religioasă se constituie, în literatura română, ca o primă formă de conștientizare a sinelui limitat într-o lume atât de mare.

Poezia de inspirație religioasă are un statut deosebit în lirica românească deoarece se contopește cu primele încercări de versificație. *Psalmii* lui Dosoftei, care sunt primele încercări de versificație scrisă, transpun spiritualitatea, aplecarea către viața interioară a omului conștient de limita păcatului, dar și de faptul că este o parte din absolut. Conștientizând existența unei forțe supranaturale, absolute, își conștientizează și destinul schimbător, supus aceste forțe, și își pune întrebări asupra lui. Raportarea la divinitate, conștiința existenței unei forțe supranaturale absolute, sub voința căreia stă destinul atât de schimbător, constituie primele preocupări ale poeziei religioase. De acolo înainte, ea a căpătat noi consistențe prin noi viziuni. Câte conștiințe, atâtea viziuni asupra relației dintre om și divinitate. Încă din vechime, poezia religioasă a constituit un mod de reflectare a firii gânditoare, a spiritualității individului ce devine din ce în ce mai conștient că nu este singur în marile sale încercări. Pe de altă parte, frământarea interioară, sentimentul apartenenței la un plan mult mai mare decât universul său real, imediat, l-au determinat pe om să caute răspunsuri, chiar și atunci când intuiția îi spunea că este prea mic, raportat la acest univers

vast, pentru a le găsi. Undeva, se impune o limită ce are rolul de a-l conștientiza că este mai bine ca adevărul absolut să nu se releve oricărei forme de spiritualitate.

Poezia religioasă a abordat, de-a lungul timpului, diverse conținuturi: încercare de înțelegere a propriei misiuni pe pământ; dorința de răsturnare a adevărilor deja știute; demonstrarea superiorității spiritului uman orgolios; cale de regăsire a sinelui; descoperirea unor răspunsuri ce se relevă într-un alt fel pentru fiecare ființă în parte (chiar dacă s-a răspuns deja la anumite întrebări, fiecare om interiorizează și interpretează într-un mod unic ceea ce singur descoperă). De multe ori, religia constituie un mod de inițiere, care obligă conștiința să dezvolte un anumit grad de maturitate a spiritualității. Eugen Dorcescu observa că „literatura de orientare spirituală (inclusiv poezia religioasă) este *opera unor autori cu necesități spirituale conștientizate*, și se adresează unor cititori cu același tip de viață interioară, fiindcă ea (în reușitele ei, mai cu seamă atunci când atinge inflexiuni mistice) pornește de la fundamente (nu de la imanență, nu de la aparențe) și se întoarce la fundamente.”⁴¹ El distinge mai multe abordări ale resurselor religioase, diferențiind *poezia religioasă* și *poezia mistică*. După autor, *poezia religioasă* „este legată de o formă determinată a unei religii (ca instituție) și-i exprimă acesteia simbolurile, ritualurile, manifestările exterioare. *Poezia religioasă este trăire mediată de ritual a misterului*.”⁴² *Poezia mistică* „exprimă substanța relației intime dintre spiritul individual și Spiritul universal, dintre făptura umană și Creatorul ei. *Poezia mistică este trăire directă a misterului*.”⁴³ Este necesară această distincție deoarece în literatura română sunt reprezentate ambele variante.

În poezia interbelică, existența temelor și motivelor religioasă relevă aceeași dorință de a întări relația cu sacrul prin relevarea directă a unor adevăruri. Doar că aceste adevăruri, omul nu este pregătit să le mai creadă fără dovezi; el tinde să ceară din ce în ce mai mult, pretinzând o intervenție directă a divinității în viața lui. Sau, în alte cazuri, recunoaște o desacralizare a propriului univers, situație în care viața lui devine o căutare neîntreruptă a lui Dumnezeu în tot ceea ce îl înconjoară. Oricărei concepții s-ar subordona temele și motivele religioase, ele își reflectă actualitatea. Ca ființă superioară celorlalte ființe, omul va fi întotdeauna animat de întrebări privitoare la rolul lui Dumnezeu în creșterea lui spirituală, în modelarea voinței și a conștiinței, în relațiile interumane și în percepția realității imediate. Din acest motiv, religiozitatea este deseori coborâtă către înțelegerea ei profană.

⁴¹ Art. *Poezia mistico-religioasă, structură și interpretare*, de Eugen Dorcescu, <http://www.poezia.3x.ro/DORCESCUva6.html>

⁴² Art. citat

⁴³ Art. citat

Poezia de inspirație religioasă nu poate fi disociată în mod complet decât în cazuri puține de alte preocupări tematice. Se va observa că motivele religioase interferează cu alte teme precum destinul, iubirea, timpul, istoria, universul rural, cunoașterea, condiția creatorului ș.a. Ioan Alexandru consideră indisolubilă legătura dintre poezie și creștinism, religie; potrivit lui, „Biblia este cea mai mare Carte de poezie a lumii. Tot Noul Testament este format din imnuri și poezie. Isus Christos a vorbit poezie.”⁴⁴

Urmărim, prin această lucrare, abordarea temelor și motivelor de inspirație religioasă din perspectiva conștientizării devenirii de către fiecare creator. Nu se poate vorbi despre intenția de a epuiza, prin această lucrare, tot materialul scris care are elemente comune cu religia. Literatura interbelică oferă perspective complexe asupra relației omului cu divinitatea, de aceea ne vom opri îndeosebi asupra acestei perioade.

Dacă pentru fiecare dintre poeți relația cu Dumnezeu se definește în mod unic, acest lucru conferă creației anumite particularități din care se pot deduce anumite mișcări interioare, anumite tipuri de sensibilitate artistică, anumite concepții asupra lumii și asupra existenței. Poezia de inspirație religioasă înseamnă putința de constatare a condiției umane, vederea de ansamblu asupra existenței, uneori mai mult, alteori mai puțin obiectivă. Eugen Dorcescu nota, în articolul *Poezia mistico-religioasă, structură și interpretare* că „orice operă, cât de cât semnificativă, se naște dintr-o criză a ființei, dintr-o interogație fundamentală, dintr-o mare *idee trăită*, ce-si are rădăcinile în ceea ce este, pe veci, pecetluit”⁴⁵. Ceea ce susține ideea că misticismul poeziei este o dovadă clară a sondării interioare în sensul conștientizării complexității propriului destin, care trebuie considerat din multiple unghiuri.

Din punctul meu de vedere, acest tip de creație lirică va constitui o permanență în evoluția liricii atâta vreme cât omul se va apleca asupra relației cu ceilalți sau cu divinitatea, dorind să afle cine este cu adevărat. Poezia de inspirație religioasă este aplecarea către sine și dorința de deslușire a ceea ce se întâmplă cu omul pe parcursul existențelor cunoscute sau ascunse științei noastre. Ea deschide o lume aparent închisă, care nu poate fi explorată decât prin intermediul conștientizării dimensiunii spirituale a existenței.

⁴⁴ Art. *Despre poezia creștină*, de Ioan Alexandru, <http://modeleromanesti.blogspot.ro/2009/07/evenimente-ioan-alexandru-despre-poeza.html>

⁴⁵ Eugen Dorcescu, articolul citat